

Czwartek, 13 marca 2008 r.

19. uważa, że kluczowym celem w pierwszych latach GEEREF, będącego funduszem otwartym, powinno być opracowanie wzorców mogących stanowić zachętę do dalszych wkładów finansowych, co zwiększy przepływ inwestycji w energie odnawialne i efektywność energetyczną do krajów rozwijających się oraz do krajów przechodzących transformację gospodarczą, chroniąc przed niedostatkiem energii o wiele większą liczbę ludzi niż pierwotnie zakładane 1 do 3 milionów;

20. podkreśla, że GEEREF musi w pierwszej kolejności zaspokajać konkretne potrzeby krajów najsłabiej rozwiniętych oraz wspierać działania o udokumentowanych silnych związkach ze zmniejszaniem ubóstwa; odnotowuje, że zakres działania GEEREF obejmuje wspieranie podfunduszy regionalnych dla Afryki Subsaharyjskiej, Karaibów i wyspiarskich państw Pacyfiku, krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa (wraz z krajami Afryki Północnej oraz nienależącymi do UE krajami Europy Wschodniej), Ameryki Łacińskiej oraz Azji; wzywa jednak do położenia szczególnego nacisku na zaspokajanie potrzeb krajów AKP; wzywa Komisję do zapewnienia takiego rozdysponowania środków, by nie zasiliły one tylko jednego czy dwóch podfunduszy; zdecydowanie zaleca, aby wszelkie podfundusze przeznaczone dla Chin i Rosji — o ile stanowią część portfela — nie pochłaniały wszystkich dostępnych zasobów i aby były przedmiotem szczególnego zainteresowania jako projekty pilotażowe;

21. Przyznaje jednak, że w formie, w jakiej został on obecnie przedstawiony, GEEREF może mieć trudności w sprostaniu kryteriom Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD dotyczącym oficjalnej pomocy rozwojowej, jako że inwestycje będą opierały się raczej na przewidywaniach dotyczących rentowności niż na potrzebach rozwojowych; przyznaje, że istnieje ryzyko, iż zmniejszenie ubóstwa wymienione jako konkretny cel GEEREF może stać się jedynie drugorzędnym celem tego funduszu; dlatego podkreśla, że oprócz opracowania jasnych kryteriów rozwoju umożliwiających monitorowanie projektów kwalifikujących się do finansowania z GEEREF, Komisja musi też znaczenie zwiększyć wsparcie finansowe na rzecz rozwoju, by zapewnić najuboższym dostęp do zrównoważonych usług energetycznych;

22. wzywa Komisję do składania regularnych sprawozdań z postępu prac nad wdrażaniem funduszu i ze wspieranych projektów oraz w szczególności do złożenia Parlamentowi rocznego sprawozdania z postępu prac;

23. wzywa Komisję do zaproponowania sposobów ułatwienia wzmożonej komunikacji i wymiany doświadczeń w zakresie projektów oraz ich konkretnych wyników i wkładu wniesionego w trwały rozwój;

24. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wyzwania wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju dla nowych państw członkowskich

P6_TA(2008)0097

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie wyzwań wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju dla nowych państw członkowskich (2007/2140(INI))

(2009/C 66 E/07)

Parlament Europejski,

Prawodawstwo dotyczące współpracy na rzecz rozwoju

- uwzględniając art. 177-181 Traktatu WE,
- uwzględniając podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r. w Kotonu umowę o partnerstwie ⁽¹⁾ pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej, zmienioną umową zmieniającą umowę o partnerstwie, podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3. Umowa ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-WE (Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 22).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając deklarację milenijną popartą przez ONZ w 2000 r., sprawozdanie ONZ w sprawie inwestowania w rozwój z 2005 r. oraz Milenijne Cele Rozwoju,
- uwzględniając deklarację paryską o efektywności pomocy przyjętą w dniu 2 marca 2005 r.,
- uwzględniając porozumienie w sprawie finansowania rozwoju przyjęte w Monterrey w 2002 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski” (Konsensus Europejski w sprawie rozwoju) ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji: „Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej” ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich, którzy spotkali się dnia 15 maja 2007 r. w ramach szczytu Rady poświęconego kodeksowi postępowania UE w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju: przyspieszanie postępu w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju” (COM(2005) 0134),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przyspieszenie tempa realizacji Milenijnych Celów Rozwoju — finansowanie rozwoju i efektywność pomocy” (COM(2005) 0133),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Udzielanie pomocy przez UE: więcej, lepiej i szybciej” (COM(2006) 0087) oraz odnośne konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 11 kwietnia 2006 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Sprawozdanie roczne 2006 na temat wspólnotowej polityki rozwoju oraz realizacji pomocy zewnętrznej” (COM(2006)0326),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Sposób sprawowania rządów w świetle konsensusu europejskiego w sprawie polityki rozwoju: W stronę zharmonizowanego podejścia w Unii Europejskiej” (COM(2006) 0421),
- uwzględniając politykę Republiki Czeskiej w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju, w tym plan dwustronnej współpracy na rzecz rozwoju w 2007 r. oraz krajowe dokumenty strategiczne dla Angoli i Zambii,
- uwzględniając politykę Węgier w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając program Łotwy w zakresie polityki współpracy na rzecz rozwoju na lata 2006–2010,
- uwzględniając politykę Litwy w zakresie współpracy na rzecz rozwoju na lata 2006–2010,
- uwzględniając strategię Estonii na rzecz współpracy dla rozwoju i pomocy humanitarnej na lata 2006–2010,
- uwzględniając strategię dotyczącą współpracy Polski na rzecz rozwoju ogłoszoną w 2003 r. oraz polski program pomocy na rok 2007,
- uwzględniając krajową strategię Rumunii w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając średniookresową strategię w zakresie oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) Słowacji na lata 2003–2008 oraz krajowy program ODA Słowacji na 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Oświadczenie w sprawie europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej zostało przyjęte przez Radę w dniu 19 listopada i przez Parlament Europejski w dniu 29 listopada; w dniu 18 grudnia 2007 r. zostało ono podpisane przez przewodniczących Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego.

⁽³⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając słoweńską współpracę na rzecz rozwoju w latach 2002–2004,
- uwzględniając sprawozdanie organizacji pozarządowej Aid Watch (ds. monitorowania pomocy) za 2007 r. zatytułowane „Wstrzymać się z brawami! Istnieje ryzyko, że rządy UE nie dotrzymają obietnic pomocy” autorstwa europejskiej organizacji pozarządowej CONCORD (konfederacja na rzecz pomocy humanitarnej i rozwoju), zawierające dokonaną przez organizację pozarządową ocenę wyników poszczególnych krajów UE w zakresie ODA,
- uwzględniając strategię UE dla Azji Środkowej (Strategia na rzecz nowego partnerstwa) na lata 2007–2013,
- uwzględniając „Europejski konsensus w sprawie rozwoju: wkład na rzecz edukacji dla rozwoju i podnoszenia świadomości”, strategiczne ramy nakreślone przez przedstawicieli instytucji UE, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych podmiotów, przedstawione podczas Europejskich Dni Rozwoju w Lizbonie w listopadzie 2007 r.,
- uwzględniając konsensus europejski w sprawie komunikatu organizacji pozarządowych przyjęty w dniach 7–9 listopada 2006 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady (Rozwój) z dnia 8 listopada 2001 r. w sprawie edukacji rozwojowej i podniesienia publicznej świadomości współpracy na rzecz rozwoju w Europie,
- uwzględniając deklarację z Maastricht ogólnoeuropejskiego kongresu (15–17 listopada 2002 r.) na rzecz globalnej edukacji, reprezentującego parlamentarzystów, władze lokalne i regionalne oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego z państw członkowskich Rady Europy, w sprawie europejskich ram strategicznych dla poprawy i rozszerzenia globalnej edukacji w Europie do 2015 r.,
- uwzględniając proces z Palermo w 2003 r., zainicjowany z myślą o stworzeniu nieformalnego forum do dyskusji nad najważniejszymi wydarzeniami i kwestiami w zakresie europejskiej pomocy na rzecz rozwoju jako nieformalnego uzupełnienia oficjalnych procedur konsultacji Komisji,
- uwzględniając europejską konferencję w sprawie podnoszenia świadomości i edukacji dla rozwoju na rzecz solidarności północy z południem, zorganizowaną w Brukseli w dniach 19 i 20 maja 2005 r.,
- uwzględniając konferencję helsińską w sprawie europejskiej edukacji dla rozwoju w dniach 3–4 lipca 2006 r.,
- uwzględniając osiemnastomiesięczny program dotyczący polityki na rzecz rozwoju przeprowadzony dla niemieckiej, portugalskiej i słoweńskiej prezydencji,
- uwzględniając art. 49 Traktatu UE,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Szersza Europa - sąsiedztwo: nowe ramy stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami” (COM(2003) 0104) i rezolucję Parlamentu z dnia 20 listopada 2003 r. zatytułowaną „Szersza Europa — sąsiedztwo: nowe ramy stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami” ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument zatytułowany „Bezpieczna Europa w lepszym świecie — europejska strategia bezpieczeństwa”, zatwierdzony przez Radę Europejską w Brukseli w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska Polityka Sąsiedztwa — Dokument strategiczny” (COM(2004)0373),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący propozycji Komisji w sprawie planów działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) (COM(2004)0795),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska Polityka Sąsiedztwa — Dokument strategiczny” (COM(2005)0072),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa (COM(2006)0726),
- uwzględniając plan działania dla Południowego Kaukazu (Armenia, Azerbejdżan, Gruzja) przyjęty przez Komisję w dniu 14 listopada 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, s. 506.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- uwzględniając dokument roboczy Komisji załączony do jej wyżej wymienionego komunikatu w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa (SEC(2006)1504),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji (SEC(2007)0840) załączony do jej komunikatu zatytułowanego „Sprawozdanie roczne 2007 na temat wspólnotowej polityki rozwoju oraz realizacji pomocy zewnętrznej w 2006 r.” (COM(2007)0349),
- uwzględniając sprawozdania z postępu prac EPS w sprawie Ukrainy (SEC(2006)1505) oraz Mołdowy (SEC(2006)1506),
- uwzględniając publikację Komisji z 24 listopada 2005 r. zatytułowaną „Europejska polityka sąsiedztwa: rok postępu prac” (IP/05/1467),
- uwzględniając komunikat dla kolegium komisarzy przygotowany przez komisarz Benitę Ferrero-Waldner zatytułowany „Wdrażanie i propagowanie europejskiej polityki sąsiedztwa” (SEC(2005)1521),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa ⁽¹⁾ (ENPI),
- uwzględniając decyzję Rady 2006/62/EC z dnia 23 stycznia 2006 r. umożliwiającą krajom objętym europejską polityką sąsiedztwa, jak również Rosji korzystanie z Programu Pomocy Technicznej i Wymiany Informacji (TAIEX) ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2005/47/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniającą decyzję 2000/24/WE w celu uwzględnienia rozszerzenia Unii Europejskiej oraz europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Europejski instrument sąsiedztwa i partnerstwa” Białoruś/Mołdowa/Ukraina/Armenia/Azerbejdżan/Gruzja (oddzielnie): krajowy dokument strategiczny na lata 2007–2013 oraz krajowy program indykatywny na lata 2007–2010,
- uwzględniając wschodni regionalny dokument strategiczny WE–ENPI na lata 2007–2013 uzupełniający krajowe dokumenty strategiczne przyjęte przez Komisję,
- uwzględniając wschodni regionalny program indykatywny ENPI na lata 2007–2010 doprecyzowujący zakres interwencji w ramach wschodniej regionalnej koperty nowego ENPI,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Synergia czarnomorska — Nowa inicjatywa współpracy regionalnej” (COM(2007)0160),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący ogólnej koncepcji umożliwienia krajom partnerskim objętym europejską polityką sąsiedztwa uczestnictwa w agencjach i programach Wspólnoty (COM(2006)0724),
- uwzględniając dokument z czerwca 2006 r., stanowiący część serii dokumentów okazjonalnych Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarczych i Finansowych z czerwca 2006 r. zatytułowanej „Europejska polityka sąsiedztwa: przegląd ekonomiczny krajów objętych EPS”,
- uwzględniając program dotyczący budowania potencjału, uruchomiony przez Komisję w lipcu 2007 r. i mający na celu wspomaganie państw członkowskich i krajów kandydujących w zakresie współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając rezolucję z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽⁴⁾,
- uwzględniając umowy o partnerstwie i współpracy,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0036/2008),

Uwagi ogólne

- A. mając na uwadze, że w 2006 r. UE dostarczyła oficjalną pomoc rozwojową (ODA) w wysokości 47 524 miliony EUR, co stanowi 57 % ODA w skali światowej, która to kwota do 2010 r. ma wzrosnąć do 78 626 milionów EUR,

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 32 z 4.2.2006, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 21 z 25.1.2005, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 312.

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- B. mając na uwadze, że nowe państwa członkowskie UE zobowiązały się do osiągnięcia założeń ODA w wysokości 0,17 % swego DNB do 2010 r. i 0,33 % do 2015 r., a przyszłe wkłady mają wzmocnić rolę UE w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju,
- C. mając na uwadze, że pomoc nowych państw członkowskich na rzecz rozwoju dotyczy zarówno europejskiej polityki w zakresie współpracy na rzecz rozwoju, jak i europejskiej polityki sąsiedztwa,
- D. mając na uwadze, że kraje priorytetowe, na które ukierunkowana jest współpraca nowych państw członkowskich na rzecz rozwoju, to kraje ze Wspólnoty Niepodległych Państw (WNP) oraz kraje Zachodnich Bałkanów, a także kilka krajów będących członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP),
- E. mając na uwadze, że ramy instytucjonalne pozostają jednym z najważniejszych wyzwań w zakresie skutecznej współpracy nowych państw członkowskich na rzecz rozwoju,
- F. mając na uwadze, że jedno z najważniejszych wyzwań, przed jakim stoją państwa członkowskie, jest stworzenie stojącej ponad podziałami partyjnymi publicznej pomocy dla współpracy na rzecz rozwoju, w tym pomocy dla najmniej rozwiniętych krajów świata,
- G. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich należy jeszcze zwiększyć świadomość zagadnień dotyczących współpracy na rzecz rozwoju;
- H. mając na uwadze, że prawo państw członkowskich do realizacji strategii na rzecz rozwoju zgodnie z priorytetami nakreślonymi na szczeblu krajowym jest wyrazem ich suwerenności i powinno być zawsze uznawane i przestrzegane jako takie;

Kraje stanowiące priorytet dla nowych państw członkowskich

- I. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Estonii i Łotwy przeznaczona jest dla krajów WNP, zwłaszcza Gruzji, Mołdowy i Ukrainy, oraz Afganistanu, mając na uwadze, że wydatki Estonii na oficjalną pomoc rozwojową wynosiły w roku 2005 0,08 % , a wydatki ODA Łotwy wyniosły w roku 2005 0,07 %,
- J. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Litwy przeznaczona jest dla Białorusi, Ukrainy, Mołdowy, krajów Południowego Kaukazu, Afganistanu (prowincja Ghor) i Iraku oraz tylko jednego kraju AKP, jakim jest Mauretania, a w 2005 r. Litwa wydała na ODA 0,06 %,
- K. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Polski przeznaczona jest dla Białorusi, Ukrainy, Mołdowy oraz Gruzji, a jej ODA w 2005 r. wyniosło 0,07 %,
- L. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Węgier przeznaczona jest dla Bałkanów Zachodnich (Czarnogóry, Serbii, Bośni i Hercegowiny), a ODA Węgier w 2005 r. wyniosło 0,11 %,
- M. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Rumunii przeznaczona jest dla Mołdowy, Serbii oraz Gruzji, a jej ODA w 2006 r. wyniosło 0,04 %,
- N. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Słowenii przeznaczona jest dla Bałkanów Zachodnich (Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Albanii) oraz Mołdowy, a w 2005 r. wydała ona na ODA 0,11 %,
- O. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Słowacji przeznaczona jest dla Serbii, Czarnogóry, Kirgistanu, Kazachstanu, Ukrainy i Białorusi, a jej wydatki na ODA wyniosły w 2005 r. 0,12 %,
- P. mając na uwadze, że większość dwustronnego ODA Republiki Czeskiej przeznaczona jest dla Bośni i Hercegowiny, Mołdowy, Mongolii, Serbii, Czarnogóry oraz Wietnamu, a jej wydatki na ODA wyniosły w 2005 r. 0,11 %,
- Q. mając na uwadze, że Bułgaria przyjęła strategię krajową w zakresie współpracy na rzecz rozwoju dopiero pod koniec roku 2007, priorytetem są dla niej Albania, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Bośnia i Hercegowina, Ukraina i Mołdowa, a w 2005 r. jej wydatki z tytułu ODA ocenia się na około 0,04 %, co równa się wkładowi Bułgarii w instytucje wielostronne,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

Stosunki między nowymi państwami członkowskimi i krajami AKP

- R. mając na uwadze, że w ramach polityki europejskiej współpracy na rzecz rozwoju Estonia, Łotwa i Rumunia nie ukierunkowują się na żadne kraje AKP; jednakże Estonia nie wykluczyła podjęcia w przyszłości dwustronnej współpracy z jednym najmniej rozwiniętym państwem Afryki Subsaharyjskiej,
- S. mając na uwadze, że Bułgaria zamierza ukierunkować się na te kraje Afryki, z którymi przed 1989 r. miała umowy dwustronne, takie jak Ghana,
- T. mając na uwadze, że Republika Czeska ukierunkowuje się na Angolę i Zambię, przy czym Angola otrzymuje 8 % (956 000 EUR w 2007 r.), a Zambia 4 % (775 000 EUR w 2007 r.) przydzielonych funduszy; mając na uwadze, że finansuje ona programy w Angoli w sektorze rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, a także edukacji, oraz programy przekrojowe, takie jak oczyszczanie z min, zwiększanie zdolności sektora publicznego, promocja społeczeństwa obywatelskiego i równości płci oraz ochrony środowiska; mając na uwadze, że finansuje ona programy w Zambii – ukierunkowane na prowincję zachodnią o wyjątkowo nieprzyjaznym środowisku naturalnym — w sektorze ochrony zdrowia, z myślą o osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju, takich jak zmniejszenie śmiertelności dzieci, poprawa zdrowia matek, walka z HIV/AIDS oraz innymi chorobami,
- U. mając na uwadze, że Węgry ukierunkowują się na Etiopię, a Polska głównie na Angolę i Tanzanię,
- V. mając na uwadze, że Słowacja ukierunkowuje się na Kenię, Sudan i Mozambik, na sektory gospodarczy i ochrony zdrowia w Kenii, oferując wsparcie dla wykorzystania odnawialnych zasobów; mając także na uwadze, że jej współpraca z Sudanem na rzecz rozwoju obejmuje zmniejszenie długu i skierowana jest na infrastrukturę techniczną, jak np. gospodarka wodna, a w sektorze społecznym zwłaszcza na wspieranie wykształcenia na poziomie podstawowym i podstawowej opieki zdrowotnej,
- W. mając na uwadze, że Słowenia zamierza ukierunkować się na Madagaskar, Niger, Mali, Burkinę Faso, Ugandę i Malawi poprzez słoweńskie organizacje pozarządowe na rzecz rozwoju i wspierać społeczności lokalne w sektorach takich jak infrastruktura, edukacja, zaopatrzenie w wodę, kanalizacja i zrównoważona dostawa energii,
- X. mając na uwadze, że Litwa rozpoczęła w roku 2006 swój pierwszy projekt dwustronny w Mauretanii (pomoc w rozwijaniu zasobów naturalnych),
- Y. Y mając na uwadze, że we wszystkich nowych państwach członkowskich znaczna część pomocy na rzecz rozwoju jest przekazywana wielostronnymi kanałami, łącznie z UE, w związku z czym wszystkie te kraje przyczyniają się pośrednio do rozwoju krajów AKP,

Stosunki między nowymi państwami członkowskimi i ich sąsiadami

- Z. mając na uwadze, że EPS stanowi jeden z priorytetów w zakresie zewnętrznych stosunków UE z myślą o wspieraniu dobrego zarządzania i rozwoju gospodarczego w pobliżu i zmniejszaniu w ten sposób politycznych, gospodarczych i społecznych różnic między państwami członkowskimi i ich sąsiadami,
- AA. mając na uwadze, że plany działania EPS dla trzech państw Południowego Kaukazu (Gruzji, Armenii i Azerbejdżanu) ogłoszono w dniu 14 listopada 2006 r. pomimo początkowego odrzucenia włączenia krajów Południowego Kaukazu do EPS w przypisie do wymienionego wyżej komunikatu Komisji w sprawie szerszej Europy,
- AB. mając na uwadze, że plany działania z założenia są dostosowane do każdego kraju,
- AC. mając na uwadze, że UE tradycyjnie popiera regionalne podejście w stosunkach zewnętrznych,
- AD. mając na uwadze, że rząd Gruzji wyraża nadzieję, iż Gruzja zostanie raczej włączona do regionu Morza Czarnego, wraz z Ukrainą i Mołdową, niż do regionu Południowego Kaukazu, co zostało również uwzględnione w planie działania,
- AE. mając na uwadze, że plan działania UE-Gruzja wskazuje, że UE jest gotowa udzielić Gruzji pewnej zwiększonej pomocy politycznej w dziedzinie rozwiązywania konfliktów, czego dotychczas odmawiała,

Czwartek, 13 marca 2008 r.

- AF. mając na uwadze, że nowe państwa członkowskie uczestniczyły w opracowywaniu EPS przed przystąpieniem do UE,
- AG. mając na uwadze, że nowe państwa członkowskie nie miały żadnego wpływu na plany działania, a także nie były włączone w proces decyzyjny i procedurę przed uzyskaniem członkostwa,
- AH. mając na uwadze, że w celu podpisania EPS kraje sąsiadujące muszą posiadać obowiązujące stosunki wynikające z umów, takich jak umowa o partnerstwie i współpracy lub umowa o stowarzyszeniu; w związku z tym Białoruś, Libia oraz Syria są wyłączone z EPS, ponieważ nie posiadają obowiązujących stosunków wynikających z umów,
- AI. mając na uwadze, że UE dąży do stworzenia zrównoważonego dwustronnego i regionalnego podejścia do Azji Środkowej,
- AJ. mając na uwadze, że stosunki między Kazachstanem, Kirgistanem, Federacją Rosyjską, Tadżykistanem, Turkmenistanem, Uzbekistanem i UE opierają się na umowach o partnerstwie i współpracy, ramach współpracy takich jak Inicjatywa BAKU, a także na różnorodnych instrumentach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
- AK. mając na uwadze, że jeśli chodzi o ewentualne członkostwo, wszyscy sąsiedzi mają takie same możliwości nawiązania uprzywilejowanych stosunków z UE, opartych na wspólnych dla obu stron interesach i wspólnych wartościach, zgodnie z własnymi aspiracjami,
- AL. mając na uwadze, że podstawową zaletą planów działania jest pomaganie państwom w identyfikowaniu priorytetów, a także kierowanie pomocy UE na ich działania,
- AM. mając na uwadze, że Bułgaria i Rumunia zostały już włączone do współpracy transgranicznej z odnośnymi partnerami EPS,
- AN. mając na uwadze, że rola nowych państw członkowskich w dzieleniu się doświadczeniami z okresu przejściowego zostanie wzmocniona i zostanie uwzględniona przy przeprowadzaniu analizy „starych” państw członkowskich za pośrednictwem Programu Pomocy Technicznej i Wymiany Informacji (TAIEX) i programów bliźniaczych,

Podnoszenie świadomości społecznej

- AO. mając na uwadze, że obecny poziom wydatków w większości krajów Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) na podnoszenie świadomości społecznej w zakresie kwestii dotyczących rozwoju wynosi w sumie ok. 190 mln EUR, czyli 0,25 % całkowitego ODA,
- AP. mając na uwadze, że wszystkie nowe państwa członkowskie – z wyjątkiem Polski i Malty – uważają edukację dla rozwoju za priorytet swych krajowych platform organizacji pozarządowych na rzecz rozwoju,
- AQ. mając na uwadze, że żadne z nowych państw członkowskich nie posiada jeszcze krajowej strategii na rzecz edukacji dla rozwoju,
- AR. mając na uwadze, że jedynie 12 % obywateli krajów OECD faktycznie słyszało o Milenijnych Celach Rozwoju, zaś wśród nich 62 % nie wie, co ten termin oznacza, a 17 % obywateli Europy nie jest przekonanych, czy pomoc w ogóle coś zmienia wobec występowania korupcji oraz poglądu, że nie przynosi ona korzyści ubogim (liczba ta sięga 34 % w Portugalii, 24 % we Włoszech, 23 % w Irlandii i 22 % w Hiszpanii),
- AS. mając na uwadze, że zaledwie 29 % obywateli Europy uważa, że spadek skrajnego ubóstwa i głodu nastąpi do 2015 r., przy czym najczęściej podawane przeszkody to brak środków finansowych lub zasobów (18 %), brak dobrej woli (18 %) i duża skala założonych zadań (14 %),
- AT. mając na uwadze, że w Programie Narodów Zjednoczonych ds. rozwoju (UNDP) zostało zaproponowane, aby Komisja i państwa członkowskie wyznaczyły sobie cel przeznaczenia 3 % lub więcej ze środków ODA na podnoszenie stanu świadomości i edukację dla rozwoju,
1. podkreśla, że polityka na rzecz rozwoju stanowi w całości część *acquis communautaire* i przypomina międzynarodowe zobowiązania nowych państw członkowskich na tym polu; podkreśla, że UE musi wspierać nowe państwa członkowskie i pomagać im w przyjmowaniu *acquis communautaire*;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

2. uważa, że dziesięć nowych państw członkowskich podpisało się pod konsensusem europejskim w sprawie rozwoju w ciągu roku od ich przystąpienia, zgadzając się na wdrożenie ambitnego modelu na rzecz rozwoju i na działania zmierzające do osiągnięcia w wyznaczonych ramach czasowych Milenijnych Celów Rozwoju;
3. wyraża zaniepokojenie, że wiele nowych państw członkowskich nie znajduje się na dobrej drodze do realizacji założonego celu w wysokości 0,17 % DNB wydatkowanych na ODA do 2010 r., ale według niektórych ODA może towarzyszyć ogólnym cięciom budżetowym wynikającym z konieczności zmniejszenia zadłużenia publicznego;
4. podkreśla doświadczenie nowych państw członkowskich, zwłaszcza ich przejście na drogę demokratyczną, i uważa, że dobre zarządzanie i promowanie demokracji muszą być dla UE priorytetami w obszarze współpracy na rzecz rozwoju; wzywa instytucje UE do wykorzystania, w celu wzbogacenia polityki na rzecz rozwoju, doświadczenia zdobytego w tym zakresie przez nowe państwa członkowskie;
5. uważa, że dzięki polityce czynnej współpracy nowe państwa członkowskie wniosą wkład w poszanowanie podstawowych praw i solidarność z nowymi pokoleniami w krajach trzecich objętych europejską polityką sąsiedztwa,
6. podkreśla wymierne korzyści dla nowych państw członkowskich wynikające z uczestnictwa w polityce współpracy na rzecz rozwoju, zwłaszcza w obszarach rozwoju gospodarczego i handlu;
7. z zadowoleniem przyjmuje nowe podejście Komisji wykraczające poza tradycyjną politykę na rzecz rozwoju oraz tworzące nowe partnerskie stosunki z krajami rozwijającymi się;
8. z zadowoleniem przyjmuje gotowość społeczności międzynarodowej do przyjęcia zasady wspólnej odpowiedzialności w przypadku krytycznej sytuacji humanitarnej;
9. sugeruje, by nowe i stare państwa członkowskie współpracowały aktywniej w obrębie UE w celu zagwarantowania, że sytuacja w poszczególnych krajach włączonych do EPS jest monitorowana bardziej na bieżąco, umożliwiając w ten sposób UE elastyczniejsze reagowanie w dziedzinie polityki wobec tych krajów;
10. podkreśla związek między rozwojem a migracją, co stanowi poważne wyzwanie dla większości nowych państw członkowskich położonych przy zewnętrznych granicach UE;
11. przyznaje, że nowe państwa członkowskie dokonały postępów, przekształcając się z odbiorców pomocy w kraje będące jej dawcami i uznaje związane z tym faktem wyzwania;
12. odnotowuje, że po okresie przejściowym priorytety dla nowych państw członkowskich wyznaczają ich stosunki historyczne i związki z ich sąsiadami, a większość budżetu nowych państw członkowskich na współpracę na rzecz rozwoju ukierunkowana jest na ich najbliższych sąsiadów oraz kraje WNP; wzywa UE do wykorzystania okazji, jaką jest przystąpienie nowych państw członkowskich, do wzmocnienia jej strategicznej obecności w Europie Wschodniej, Azji Środkowej i na Kaukazie, które to regiony do tej pory nie były celem europejskiej pomocy, lecz które niemniej jednak stoją przed licznymi wyzwaniami w dziedzinie rozwoju;
13. podkreśla, że skuteczne działania na rzecz wspierania demokracji i praworządności, które są kluczowymi obszarami interwencji nowych państw członkowskich, mają także długofalowe efekty w postaci zmniejszenia ubóstwa, które jest priorytetowym celem polityki UE na rzecz rozwoju określonym w DCI;
14. przypomina „wschodni wymiar” zewnętrznych stosunków UE i uważa, że nowe zgromadzenie UE i krajów ościennych (podobne do Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Partnerstwa eurośródziemnomorskiego (Euromed) i Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (Eurolat)) może opierać się na historycznych doświadczeniach, stanowić bodziec dla wkładu nowych państw członkowskich w politykę UE i pomagać we wspólnym kształtowaniu EPS, a także powiadamiać kraje sąsiedzkie o nowych obszarach polityki;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

15. uznaje, że w ministerstwach spraw zagranicznych większość państw członkowskich ma wydziały do zajmowania się konkretnie współpracą na rzecz rozwoju, niemniej jednak zaleca, by wzmocniły one koordynację we własnych ministerstwach, między sobą oraz z innymi państwami członkowskimi w zakresie zatwierdzonym przez parlamenty krajowe w procesie podejmowania decyzji;
16. uznaje tworzenie właściwych instytucji oraz wdrażanie polityki za czasochłonny proces;
17. uznaje, że największym wyzwaniem dla nowych państw członkowskich na nadchodzące lata będzie zwiększenie budżetu oraz rozszerzenie działań podnoszących świadomość;
18. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymienione ramy strategiczne „Europejski konsensus w sprawie rozwoju: wkład na rzecz edukacji dla rozwoju i podnoszenia świadomości” i podkreśla, że Parlament ma istotną rolę do odegrania w podkreślaniu obecnego i potencjalnego znaczenia edukacji dla rozwoju i świadomości zarówno w formalnej, jak i nieformalnej edukacji w nowych państwach członkowskich;
19. uważa, że długookresowe projekty z partnerami i sektorami, na które mają być one ukierunkowane, w których nowe państwa członkowskie mają względną przewagę i mogą przekazywać swoje doświadczenie, są jak najbardziej przydatne w procesie likwidacji ubóstwa na świecie;
20. nawołuje do podziału pracy między państwa członkowskie na rzecz tworzenia przez każde z nich wartości dodanej i w celu skutecznej współpracy;
21. uważa, że znaczna większość nowych państw członkowskich powinna nadać większą wagę prowadzonej przez siebie polityce rozwojowej, jak również zapewnić bardziej skoordynowane wewnętrznie podejście do planowania strategicznego (z wyjątkiem Litwy, gdzie ministerstwo spraw zagranicznych jest wiodącym ministerstwem w kwestiach planowania i zarządzania ODA);
22. stwierdza, że celem UE w odniesieniu do nowych państw członkowskich jest nie tylko wykorzystanie doświadczenia, ale także pomoc w umocnieniu roli nowych ofiarodawców; w związku z tym zachęca stare i nowe państwa członkowskie do wspólnego podjęcia decyzji w sprawie realistycznego kalendarza z myślą o dostosowaniu sytuacji w nowych państwach członkowskich do nowych celów UE w zakresie pomocy na rzecz rozwoju, biorąc jednocześnie pod uwagę zarówno potencjał jak i ograniczenia partnerstwa między nowymi i starymi państwami członkowskimi;
23. podkreśla, że nowe państwa członkowskie potrzebują pełnego włączenia w wymianę doświadczeń i specjalistycznego szkolenia w dziedzinach związanych z przygotowaniem programów dla polityki współpracy na rzecz rozwoju oraz jej wdrażaniem i oceną; przypomina zróżnicowane doświadczenia w realizacji programu dotyczącego budowania potencjału (CBS — Capacity Building Scheme) i nawołuje do dalszych ulepszeń (przykładowo, by zatrzymać rotację urzędników służby cywilnej);
24. przypomina znaczenie stałego dialogu z urzędnikami odpowiedzialnymi za nowe państwa członkowskie oraz kraje przystępujące lub kandydujące; podkreśla wagę pomocy technicznej przygotowywanej przez EuropeAid przy organizacji szkoleń, seminariów, konferencji i specjalistycznej pomocy technicznej przy zaspokajaniu potrzeb zgłaszanych przez te kraje; podkreśla znaczenie działań finansowanych w tym zakresie przez Dyрекcję Generalną ds. Rozwoju;
25. ubolewa nad faktem, że specjalna grupa robocza ds. budowania potencjału nowych państw członkowskich nie zebrała się już ani razu w 2007 r., choć potrzeba wzmocnienia potencjału nowych państw członkowskich w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju jest pilna, a proces rozszerzania UE wciąż trwa;
26. domaga się reaktywacji tej grupy roboczej zapewniając z jednej strony, aby udział w jej pracach brali przedstawiciele Komisji Rozwoju Parlamentu lub jej sekretariatu, a także przedstawiciele TRIALOGu, projektu, który ściśle współpracuje z europejskimi organizacjami pozarządowymi, a z drugiej strony, aby rozszerzono jej mandat uwzględniając w nim specyficzne problemy nowych państw członkowskich w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju;

Czwartek, 13 marca 2008 r.

27. podkreśla znaczenie projektów „twinning” i „light twinning” dla szkolenia personelu nowych państw członkowskich za pośrednictwem pomocy technicznej wysokiej jakości; dotychczas jedynie Węgry i Słowacja wystąpiły o te fundusze;
28. wzywa do przeprowadzania półrocznych spotkań międzyparlamentarnych Parlamentu oraz parlamentów nowych państw członkowskich, skoncentrowanych na kwestiach rozwoju i współpracy oraz tworzeniu specjalistycznej sieci w tym zakresie;
29. uważa, że udział nowych państw członkowskich w Komitecie Europejskiego Funduszu Rozwoju przysłużyłby debatom nowego wymiaru, pomagając dalej tworzyć ich zdolności techniczne;
30. odnotowuje brak publicznego uznania dla priorytetów w zakresie współpracy na rzecz rozwoju w niektórych z nowych państw członkowskich i wzywa do ogólnej strategii komunikacyjno-edukacyjnej dla zrekompensowania tego deficytu; podkreśla wagę kampanii podnoszenia świadomości na temat kwestii dotyczących rozwoju w programach nauczania, a także rolę środków przekazu w uświadamianiu opinii publicznej i rozwijaniu międzynarodowej tradycji pracy wolontariackiej;
31. jest pozytywnego zdania na temat znaczenia sprawozdania w sprawie podnoszenia świadomości edukacji dla rozwoju oraz jego roli we wdrażaniu „Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju”, podkreślającego obecne i potencjalne znaczenie edukacji dla rozwoju i podnoszenia świadomości w oficjalnej i nieoficjalnej edukacji w Europie, w szczególności w nowych państwach członkowskich;
32. mając na uwadze, że obywatele nowych państw członkowskich są już uwrażliwieni na kwestie związane z pomocą humanitarną, czego dowodem jest masowa mobilizacja podczas tsunami w 2004 r., co może stanowić doskonałe oparcie dla działań mających na celu uwrażliwienie społeczeństwa na potrzebę konkretnego zaangażowania w dłuższej perspektywie czasowej na rzecz skutecznej polityki rozwoju;
33. wzywa Komisję do wszczęcia specjalnej kampanii podnoszącej świadomość, koncentrującej się na względnej przewadze i wartości dodanej nowych państw członkowskich w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy i rozwoju;
34. wzywa do lepszej koordynacji wśród zainteresowanych podmiotów krajowych oraz do właściwego udziału organizacji pozarządowych i władz lokalnych w krajowych procedurach podejmowania decyzji;
35. wzywa Komisję do aktywnego zaangażowania nowych państw członkowskich w przygotowanie i negocjowanie planów działania oraz o monitorowanie ich realizacji;
36. zauważa, że dzięki całkowitemu uwolnieniu pomocy na rzecz rozwoju nowe państwa członkowskie mogłyby stać się pozytywnym przykładem dla wszystkich państw członkowskich;
37. zauważa, że wszystkie państwa członkowskie powinny wyznaczyć terminy uwolnienia świadczonej przez nich pomocy na rzecz rozwoju, ponieważ w dłuższej perspektywie czasowej powiązana pomoc na rzecz rozwoju nie służy dobremu rządzeniu ani skutecznemu podziałowi środków i nie przyczynia się do realizacji celów współpracy na rzecz rozwoju;
38. odnotowuje, że powiązania sektora prywatnego ze współpracą na rzecz rozwoju stanowią nowe obiecujące rozwiązanie dla nowych państw członkowskich oraz że aktywniejszy udział prywatnych przedsiębiorstw z tych państw członkowskich, które realizują w ramach zamówień publicznych UE projekty w zakresie współpracy na rzecz rozwoju mogłyby przyczynić się do podniesienia świadomości współpracy na rzecz rozwoju;
- *
- * *
39. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.
-